

De schildpad

‘Suus is op vakantie,’ zegt oma.

‘En nu zorg ik voor haar schildpad.

Grappig beestje hè?’

‘Leuk,’ roept Jubelientje.

‘Ik wil al heel lang een schildpad.

Mag ik hem aaien?’

Ze tilt het schildpadje op.

Maar die trekt meteen zijn kop en zijn pootjes in.

‘Hij krimpt,’ zegt Jubelientje.

‘Is het een mannetje of een vrouwtje?’

‘Geen idee,’ zegt oma.

‘Maakt het wat uit?’

‘Ja, want ik wil een jonkie!

Zullen we schildpadjes gaan fokken?’

Dat vindt Suus vast wel goed.’

Oma lacht.

‘Schildpadjes fokken?’

Ik zou niet weten hoe dat gaat.’

‘Ik wel,’ zegt Jubelientje.

‘Volgens mij is dit een vrouwtje.

We lenen een vadertje bij de dierenwinkel.

En dan gaan ze kussen en vrijen en dan komen de jonkies
vanzelf –’

‘ – uit een ei,’ vult oma aan.
‘Uit een ei?’ roept Jubelientje.
‘Het is geen kip!’
‘Mooi wel,’ zegt oma.
‘Ik bedoel: een kip legt eieren, en een schildpad ook.
Tenminste, als het een vrouwtje is.
Zullen we even naar de dierenwinkel gaan?’
Jubelientje zet de schildpad terug in de bak.
Meteen komt het gerimpelde kopje weer naar buiten.
‘Moet je kijken,’ roept Jubelientje.
‘De schildpad lacht.
Nu weet ik het zeker.
Dit is een moedertje.
En ze wil heel graag een kind.
Ze krijgt al bijna een ei.’

‘Verkoopt u geen schildpadjes!?’
Jubelientje zet de bak met de schildpad naast de kassa.
Ze kijkt de mevrouw van de dierenwinkel ongelovig aan.
‘Het spijt me,’ zegt de mevrouw.
‘Ik heb vogels en vissen, konijnen en hamsters –’
‘Maar wij zoeken een schildpad,’ zegt oma.
‘Waarschijnlijk een mannetje.
Jubelientje denkt namelijk dat dit een vrouwtje is.
Kunt u dat misschien even controleren?’

De mevrouw tilt de schildpad op.
Ze bekijkt hem van alle kanten.
'Tja,' zegt ze dan.
'Een mannetje of een vrouwtje...?
Eerlijk gezegd: eigenlijk heb ik geen verstand van
schildpadden -'
'O, maar ik wel,' zegt Jubelientje snel.
'Het is een vrouwtje.
Jongens hebben een piemel en meisjes een streepje.
En ik zag een heel klein streepje bij... bij...
Hoe heet ie eigenlijk?'
'Ik geloof niet dat Suus haar een naam heeft gegeven,' zegt
oma.
'Misschien kun jij er een bedenken.'
Jubelientje denkt even na.
'Schilletje,' zegt ze dan.
'Schilletje de schildpad.
En het vadertje noemen we Schoffie.'
'Welk vadertje?' vraagt oma.
Maar Jubelientje geeft geen antwoord.
'Lieve Schilletje,' fluistert ze.
'Ik hoop dat Suus lang weg blijft.
Dan hebben we straks een hok vol schildpadjes en dan zijn ze
allemaal van mij.'

Het orgel

‘Nu jij weer even,’ zegt Jubelientje.

‘Het is zo zwaar...’

Ze geeft de bak met Schilletje aan oma.

En dan hoort ze opeens muziek.

‘Waar komt het vandaan?’

‘Uit de kerk,’ zegt oma.

‘Er speelt iemand op het orgel.

Zullen we gaan kijken?’

Ze steken het kerkplein over.

De grote deur zit op slot.

Jubelientje probeert het kleine deurtje aan de zijkant.

Dat gaat open.

De muziek klinkt meteen een stuk harder.

Het galmt door de lege kerk.

‘Zachtjesss...’

Oma wijst naar een bank.

Jubelientje gaat zitten en kijkt om zich heen.

Zonder mensen lijkt de kerk veel groter dan met Kerstmis.

Als de muziek stopt, wordt het heel stil.

Jubelientje durft bijna geen adem te halen.

Maar opeens hoort ze:

‘Ha... ha... hatsjie!’

Jubelientje schrikt zich wild.
'Hatsjie!'

'Gezondheid,' mompelt oma.
Maar die woorden verdwijnen in het volgende lied.
'Maakt God die muziek?' fluistert Jubelientje.
'Nee, de organist,' zegt oma.
'Hij zit achter die glimmende pijpen op het balkon.
Je kunt hem hiervandaan niet zien.'
'Maar God kun je toch ook niet zien?' zegt Jubelientje.
'Nee,' zegt oma, 'dat klopt.
Maar je moet niet zo hard praten, dan storen we hem.'
Jubelientje is even stil.
Dan fluistert ze in oma's oor:
'Wij kunnen God niet zien.
Maar kan hij wel zichzelf zien?
In de spiegel?
Of ondersteboven op zijn kop in een lepel?'

'Sjonges,' zegt oma, 'daar vraagje me wat.'
Jubelientje kijkt even naar Schilletje.
Ze schuift nog dichterbij oma toe.
'Oma, houdt God van schildpadjes?
Zou hij ook een jonkie willen?'

'Geen idee,' fluistert oma.
'Maar wat een haast.
Schilletje heeft nog niet eens één ei gelegd.

Gen 210:1 2
Ps 105:1 2
Ps 25:2
Gen 217:1 2
Gen 221:12 3

En jij bent de jonkies al aan het verdelen.
Zullen we naar huis gaan?’
Jubelientje klimt de bank uit.
Ze wil dáág roepen.
Maar dan bedenkt ze zich.
Ze zwaait naar het orgel en fluistert:
‘Volgende keer neem ik een verrassing voor je mee.
Een schildpad en een zakdoek.’
En zonder geluid te maken sluit ze de deur.

IJsland

‘Ik weet waar wij wonen,’ zegt Jubelientje.

‘In Nederland!’

‘Wist ik allang,’ zegt Dirk-Jan.

‘En ik heb ook nog in een ander land gewoond.

In Frankrijk.

In een tent.’

‘Tussen Frankrijk en Nederland ligt nog een land,’ zegt oma.

‘Weten jullie ook hoe dat land heet?’

‘Duitsland,’ raadt Jubelientje.

‘Amerika,’ zegt Dirk-Jan.

‘Bijna goed,’ zegt oma lachend.

‘Maar het is België.’

Jubelientje telt op haar vingers.

‘Nu ken ik al zeven landen,’ zegt ze dan.

‘Nederland één.

Nederland twee.

Nederland drie.

België vier.

Frankrijk vijf.

Duitsland en Amerika – dat is zeven.

Hoeveel landen zijn er eigenlijk op de wereld?’

‘Geen idee,’ zegt oma.

‘Zullen we eens tellen?’
‘Turkije,’ zegt Dirk-Jan.
‘Dat is acht.’
‘Ja, die wist ik ook,’ roept Jubelientje.
‘Nou moet ik weer een nieuwe verzinnen.
O wacht, van de pizza: Italië.
En ik ken er nog één: Chinesië.’
‘Goed zo,’ zegt oma.
‘Italië en China.
Nu hebben we er al tien.’
Dirk-Jan veert ineens op en zegt:
‘Sinterklaas.’
Jubelientje kijkt Dirk-Jan verwonderd aan.
‘Sinterklaas?’
Dat is toch geen land!’
‘Ja nee wacht nou even,’ zegt Dirk-Jan.
‘Ik bedoel uh...’
Hij knijpt zijn lippen op elkaar en zijn ogen half dicht.
‘Spanje!’ roept hij plotseling.
En hij spuugt een beetje bij de p.
‘O die,’ lacht Jubelientje.
‘Elf!’
‘Ik weet nog een mooie,’ zegt oma.
‘Indonesië, daar ben ik vroeger met opa geweest.’
‘Zijn er nog meer?’ vraagt Jubelientje.

'Ach, zo veel,' zegt oma.
'En sommige landen hebben prachtige namen.
Su-ri-na-me, mooi klinkt dat hè?
Daar is het lekker warm.
Of A-las-ka, daar is het juist heel koud.'
'Weer twee erbij,' zegt Jubelientje, 'veertien.'
'En je hebt ook nog Marokko,' zegt oma.
'En Vuurland.'
'Vijftien, zestien,' telt Dirk-Jan.
'Nou, dat zijn wel zo'n beetje de belangrijkste,' zegt oma.
'O nee, ik weet er nog één.
Kom maar eens mee...'

Dirk-Jan en Jubelientje lopen achter oma aan naar de keuken.
Ze doet de bovenste lade van de diepvries open.
En ze pakt de doos met –
'Ijsland,' roept Jubelientje.
'Precies,' zegt oma.
'Hoe konden we die nou vergeten?'
Jubelientje scheurt het papier van het ijsje.
'Veel hè?' zegt Dirk-Jan.
'Zeventien landen.'
'Ja,' zegt Jubelientje.
'Maar Ijsland is het lekkerste land van de wereld.'

